

## Tình Duyên

Tôi hiểu hai chữ tình duyên theo hai nghĩa ghép lại là tình yêu và hữu duyên . Có nghĩa là khi biết mình yêu ai , nhìn cho kỹ lại , không phải tự nhiên mà mình yêu và trở nên gắn bó với người đó . Có cái gì như là tri kỷ , có cái gì như là quen thuộc , có cái gì như là định mệnh để rồi dù có chia tay , tình cảm đó vẫn đọng lại và trở thành một phần của cuộc đời ta đang sống . Tình yêu đầu đời của tôi là như thế . Tôi gặp anh trong khuôn viên của trường Trung Học Chuyên Nghiệp , tôi vào trường học này để trú chân , để có nhu yếu phẩm mang về nhà giúp đỡ gia đình hơn là vào để thu lượm kiến thức vì mơ ước của tôi là vào đại học chứ không phải nơi đây ....Có lẽ khi vui người ta yêu , khi buồn người ta cũng yêu , còn tôi không biết làm gì , tôi cũng yêu đại cho xong ... Anh trông trẻ lắm, anh hay nhìn tôi , mới đầu tôi cho anh là trẻ con và tự nói với mình " Xời ơi, lại giống chị em gì của đảng ấy hần " Nghĩ vậy thôi rồi bỏ qua , nhưng ngày qua ngày , tôi bị ánh mắt ấy thu hút , cứ ngày nào vào trường không có ánh mắt ấy dõi theo bước tôi đi , những phòng học tôi tới , tôi thấy buồn làm sao đó, tôi cứ tự trấn an mình " Chỉ tại sáng nay không được khoẻ lắm , vậy thôi !" . Một ngày trường tôi tổ chức đêm văn nghệ kỷ niệm ngày thành lập trường , tôi đang ngồi lè loi, đã tính đứng dậy đi về , anh tự đứng từ đầu đến , có lẽ vờ như đang tìm ghế trống , chẳng cần hỏi , đẩy tôi xích vào và như đùa " Đảng ấy cho ngồi nhờ tí nhé " . Như ai khác chắc tôi đã buông lời " Vô duyên !" Nhưng với anh , cũng tội đã theo dõi tôi bao lâu , đáng cho một cơ hội lắm. Tôi ngồi bất động , tôi thật muốn đứng dậy , nữa như muốn ngồi lại đây cho đến cuối chương trình , anh tiếp lời " Đi một mình à " ... Tôi không vừa " Thế quanh đây thấy có mình nào khác không à... " Anh vờ như đang tìm kiếm nói tiếp " Mai rảnh không? " Tôi hơi bực trong đầu như có tiếng phàn nàn , bộ tướng ngon lắm sao mà vào đề liền thế . Nhưng cái đầu và cái miệng , chắc chẳng có gì nổi kết , tôi lại nghe mình nói " Chi vậy ? " ... Anh như được nước " Đạp xe đi vòng vòng ấy mà, tiện thì kiếm phim nào xem " ... Tim tôi lúc đó như loạn nhịp , tôi không hiểu mình mừng hay lo , tôi vờ tỉnh bơ " Chưa biết , tối nay mới biết , thế mai đi được thì gặp ở đâu ? " Anh bình thản " Trước cổng trường nè, tới Sài gòn gần xị" ... Tôi kết thúc " Để xem " nhưng trong đầu tôi lại đang tìm lý do để nói với cha mẹ mai tôi lại đến trường ... Sáng hôm sau, tôi tới trường thật sớm, vì là chủ nhật , trường vắng hoe , sau đó lác đác vài học viên của đội kịch vào tập . Tôi tự rửa thăm mình sao mà dễ tin thế , bị leo cây kỳ này cho mày đáng đời ... Đang thất vọng , anh từ từ đạp xe tới , miệng như mỉm cười chậm chọc tôi , ( đồ thấy ghét ) rồi nói " Đi chưa ? " Tôi như muốn chọc tức trở lại " Đố ý , hông muốn đi nữa !" Anh cười lớn , ra chiều thuyết phục " Đi đi , nói cho nghe ! " . Thật lạ , tôi cũng đang tự thuyết phục mình " Kệ đi xem hần nói gì " rồi lẩn thẩn đạp xe theo anh . Lần đầu tiên đi song song với một người con trai sao mà kỳ kỳ dễ sợ . Tôi không dám nhìn hai bên đường như sợ gặp người quen, biết phân minh sao đây , có thể cũng có người thấy , mà tôi không thấy họ thấy , tôi nghĩ còn dễ dàng chối hơn .. Ha ha tôi đã biết mình yêu đầu mà trong lòng tự đứng lại phải bảo vệ mình quá chừng vậy nè ... Anh bắt chuyện .." Tới đây từ sớm đó , nhưng tiếng chuông đổ nhà thờ nhắc tôi nhớ chưa đi lễ cả tháng rồi , nên ghé vô nhà thờ chút xíu mà , xin lỗi là về lại ngay nhưng đã để em đợi ... " Tôi nghe tiếng em sao mà tự nhiên đến thế , tôi quên đi chuyện mình đợi , tiếp chuyện với anh " Đạp gốc à .? " Anh tếu lâm .... " Có gốc gác gì đâu , từ nhỏ đi với mẹ , giờ mẹ không còn đi nhà thờ như hình thức nhớ mẹ vậy mà " Tôi trầm ngâm , chợt nhớ lời con bạn nào nói, con trai mà thương mẹ là thương vợ lắm đấy mà hài lòng ... Chả hiểu sao lại hài lòng , hài lòng một cách vô lý .. Tôi với anh còn nói chuyện nhiều lắm , những chuyện về cuộc sống , về con đường đã dẫn chúng tôi đến ngôi trường này để gặp gỡ và biết nhau ... Như là cái suốt chỉ không bao giờ cạn , cứ kéo ra là bao chuyện , gặp nhau và quen nhau dễ dàng vậy đó , thế có phải là hữu duyên hay không ... Từ sự hữu duyên , tôi tự cảm nhận trong lòng sự nhớ nhung lúc nào không biết . Nhớ da diết, một ngày không gặp không được , ngày nào không gặp , ngày đó như con mắt hồn , tôi có linh cảm tình yêu đang dần đến với mình , những lần tay chân anh vô tình đụng phải tôi đều mang lại cho tôi một chút ngượng ngập nhưng đến lúc này , cái ngượng ngập đã nhường chỗ cho lòng ao ước được nắm lấy lâu hơn , từ anh , và tôi tôi hiểu mình sẽ để yên vậy và.... Như thế là tình yêu này sinh ra giữa chúng tôi . Thú vị nhất là lúc chưa tỏ ra yêu nhau , nhưng trong lòng mình biết mình đang yêu thì mỗi chiều về như thêm sức sống , ngày qua